

ezí učenci je dobře známo, že se při čtení Svitků Předků vystavují jistým nebezpečím. Mechanismus, který se skrývá za účinky Svitků, však doposud zůstává z velké části neprozkoumaný - jalové spekulace sice daly za vznik několika teoriím o skrytých naukách a pomstě bohů, skutečný výzkum však dosud nebyl proveden.

Já, Justinius Poluhnius, jsem se proto rozhodl pečlivě zdokumentovat, jaké zhoubné účinky mají Svitky Předků na čtenáře. Přesto však musím podotknout, že se mi nepodařilo sestavit ucelenou teorii o projevech Svitků - ta tedy zůstává na budoucích výzkumnících.

Zjistil jsem, že účinky Svitků závisejí z velké části na myslí čtenáře, a na základě tohoto pozorování jsem je rozdělil do čtyř skupin. Je-li vám toto nejasné, věřím, že následující kategorie vše osvětlí.

Skupina první: naivové

Na čtenáře, jimž se nedostalo žádného poučení o povaze a původu Svitků Předků, nemají Svitky prakticky žádný dopad. Nelze z nich vyčíst žádné proroctví ani získat žádné vědomosti. Svitek neinformovanému čtenáři nic nového nesdělí, na druhou stranu na něj však ani nemá žádné neblahé účinky. Na pohled vypadá jako běžný svitek počmáraný roztodivnými písmeny a symboly. Čtenáři, kteří se vyznají v astronomii, často tvrdí, že v nakreslených čarách a vzorech rozeznávají hvězdná znamení, tuto domněnku ovšem nelze osobně ověřit, jelikož zkušený výzkumník nemůže tuto kategorii zkoumat už z definice.

Skupina druhá: nestřežené mysli

Čtenáři z druhé skupiny už si uvědomují, jaká nebezpečí s sebou četba Svitků Předků přináší. Jsou to lidé, kteří byli obeznámeni s podstatou Svitků a kteří disponují dostatečnými znalostmi k tomu, aby zapsané písmo a symboly mohli přečíst. Přesto však nemají dostatek vnitřní disciplíny, aby dokázali svou mysl ubránit před devastujícími následky nahlédnutí do nekonečna. Takovíto nešťastníci okamžitě, neodvratně a dočista přijdou o zrak. Taková je cena za přecenění vlastních schopností. Stojí však za zmínku, že kromě slepoty čtenář získá i útržek skrytých vědomostí - zda se bude jednat o vhléd do minulosti, do budoucnosti, nebo do samé podstaty věcí, to už záleží na konkrétním jednotlivci a jeho umístění v kosmickém řádu. Tak či onak, vědomosti se přece jen dostaví.

Skupina třetí: umírněné poznání

Zdá se, že v celém Tamrielu existuje jen jedna skupina lidí, která si vyvinula dostatečnou disciplínu potřebnou k zaštitění vlastní myslí při čtení Svitků, a touto skupinou je Kult odvěké bekyně. Jeho novicové musí podstoupit náročný duševní výcvik, takže často stráví v kláštře i několik desítek let, než jim bude poprvé dovoleno začíst se do Svitku Předků. Starší mniši tvrdí, že toto opatření slouží pro dobro noviců - mezi dychtivými mladíky se prý vyskytuje přespříliš nestřežených myslí. Umírnění čtenáři vybavení dostatečnou houževnatostí přesto přese všechno pomalu pomalu přijdou o zrak, ačkoliv v mnohem menší míře než nestřežené mysli. Vidění se jim lehce zamlží, uchovají si však schopnost rozlišovat barvy, tvary a nadále číst obyčejné texty. I vědomosti, které ze Svitku vyčtou, jsou pak umírněnější. Čtenář musí dlouho rozjímat a hloubat, než naplno docení, co přečetl, a bude schopen to vyjádřit.

Skupina čtvrtá: osvícené poznání

Mezi předchozí skupinou a touto se táhne rozsáhlá propast, jíž doposud dokázali překročit jen zkušení mniši odvěké bekyně. Čím častěji se mniši do Svitků začínají, tím více se zhoršuje jejich zrak, ale tím větší a podrobnější poznání získávají. Když pak tráví dlouhé dny rozjímáním nad získanými poznatky, naučí se budovat o poznání pevnější duševní obrany. Dřív nebo později pak na každého mnicha čeká "den předposledního čtení", kdy jediné moudro, které se jim podaří ze Svitku vyčíst, je to, že příští čtení bude zároveň jejich poslední.

Každý mnich zažije předposlední čtení v jinou, předem neodhadnutelnou dobu. Byly již podniknuty výzkumy s cílem katalogizovat stadia slepoty jednotlivých mnichů a podle toho rozpočítat, kdy k poslednímu čtení dochází. Marně, jelikož všichni, kdo se dožijí pozdních fází, se nechávají slyšet, že postup slepnutí se ke konci zpomaluje. Místo toho, spekulují

někteří, se v koncových stadiích začíná zhoršovat jakýsi jiný, nepoznaný smysl - tyto domněnky si ale dovolím přenechat filozofům.

Mnich, který se připravuje na své poslední čtení, se obvykle odebere do ústraní, kde hloubá nad svým celoživotním poznáním a připravuje svou mysl na přijetí posledního moudra. Po posledním čtení přijde o zrak nadobro a stejně nenávratně, jako je tomu v případě nestřežených myslí dychtících po brzkém poznání. Na rozdíl od těchto za sebou osvícenci mají celý život pozvolného získávání vědomostí, a disponují tak mnohem hlubším pochopením toho, co jim bylo vyjeveno.

Doufám, že tato kategorizace pomůže těm, kdo touží prohloubit naše smrtelnické poznání Svitků Předků. Bekyňoví kněží se totiž o žádné hlubší pochopení nepokoušejí, místo toho se pyšní postupným pádem do bláznovství, který se se čtením pojí. Budiž tento text vhodnou pomůckou pro ty, kdo se o podrobnější výzkum pokusí.

--- diktováno písaři Anstiovi Metchimu dne 4. Sklízničku ve 126. roce druhého věku

Skryrim.4fan.cz